

ÎNCHEIERE

16 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu Gheorghe împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și agentului constatator Blaja Valentin cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2015 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și agentului constatator Blaja Valentin cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 26 noiembrie 2014 i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MF nr. 064180 în baza art. 293¹ alin. (1) din Codul contravențional.

Susține că, a fost atras neîntemeiat și ilegal la răspundere contravențională, fapt ce se atestă prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 februarie 2015 în conținutul căreia s-au relevat încălcările comise de agentul constatator la întocmirea procesului-verbal nominalizat care au determinat anularea acestuia de instanță.

Solicită constatarea încălcării dreptului său cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, încălcarea dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO și încasarea în mod solidar de la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și agentul constatator Blaja Valentin a sumei de 56000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 noiembrie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău și agentul constatator Blaja Valentin nu sunt pârâții corespunzători în proces în accepțiunea Legii nr. 1545 din 25.02.1998 și prin urmare acțiunea înaintată față de aceștia este neîntemeiată.

De asemenea, instanța a notat că, în fiecare caz în care se pretinde repararea

prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești trebuie să fie întrunite cumulativ condițiile specificate la art. 6 și art. 3 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998, care în speță nu au fost reținute.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de Străisteanu Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015.

La data de 21 aprilie 2016 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor de judecată cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 1405 din Codul civil, iar prin atragerea ilegală la răspundere contravențională i-a fost încălcat dreptul prevăzut de art. 53 din Constituția Republicii Moldova.

Consideră că, instanțele de judecată nu au aplicat elocvent prevederile din Legea nr. 1545 din 25.02.1988.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au aplicat elocvent prevederile din Legea nr. 1545 din 25.02.1988 și nu au aplicat art. 1405 din Codul civil nu pot fi reținute deoarece în speță au fost aplicate just normele de drept care guvernează raportul juridic litigios și în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Străisteanu Gheorghe ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Străisteanu Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan